

Anna Jachnina (XY) opowiada:

Szpital Okręgowy zbombardowany. Jedna z bomb, padając na wewnętrzne podwórko, wyrwała przy wybuchu olbrzymi lej, zasypując ziemią i kawałkami betonu niżej położone sale. Chirurgia urazowa płonie. Na polecenie Komendy Obrony Warszawy szpital został ewakuowany do Uniwersytetu. Ewakuacja odbywa się pod ustawicznym ostrzałem artylerii. Służba sanitarna z narażeniem życia wnosi chorych. Instynkt życia jest potężny. Ranni błagają, by ich nie zostawiano. Kilku ginie w czasie transportu, inni w śmiertelnym lęku zsuwają się z łóżek i sami czołgają w stronę schodów. Byle dalej, byle ze wszystkimi, bo tu czai się śmierć. Ewakuację przypląca życiem kilka osób z obsługi sanitarnej.

Pamiętniki z obrony Warszawy, red. Halszka Buczyńska, Warszawa 1942.